

[Steen.]

Venstres Vedkommende udtaler jeg min største Tilfredshed med, at denne Ændring i vor Skattepolitik er blevet muliggiort som et Resultat af det Udfald, Landstingsvalget fik.

Man har altsaa, jeg tror ikke mindst fra det ærede Medlem Hr. Clausagers Side, sagt til os, og naturligvis — det forstaar jeg særdeles vel — paa en haanlig og ironisk Maade, men derfor jo ikke uden en vis Hensigt: Men nu har I Magten, hvorfor afskaffer I ikke alle de forskellige indirekte Skatter, som I i sin Tid var saa meget imod? Det er dog vel alle bekendt, at hele Skatte-spørgsmaalet er taget op til samlet Overvejelse, og jeg vil dertil gerne føje, at jeg med Sikkerhed kan sige, at hvis nogen tror, at Det radikale Venstre ønsker at opretholde alle de urimelige indirekte Skatter, der hviler paa den almindelige Befolknings Forbrug, Skatter, som det tidligere Flertal i Landstinget under skiftende Situationer paatvang os, tror de fejl. Vi har allerede gennemført en rimeligere Fordeling af Skattebyrden, end Tilfældet tidligere har været. Det gælder baade de direkte Skatter og Ejendomsskatterne, og naar det ærede Medlem Hr. Christmas Møller i sin Omtale af dette Spørgsmaal mente at maatte beklage over for mig, at han saa sig nødsaget til at læse noget op af en udmærket Artikel i „Middelfart Venstreblad“, var der ingen Grund til Beklagelse i saa Henseende; jeg har ikke det mindste imod, at det ærede Medlem læste den op; hvis det ærede Medlem har fulgt „Middelfart Venstreblad“s forskellige Artikler i den senere Tid, vil det ærede Medlem vide, at Bladet med stor Styrke har forsvaret Udligningsforslaget over for de Angreb, det har været ude for, og det, Bladet i den paagældende Artikel har rettet sin Kritik imod, er aldeles ikke Udligningsforslaget, nej, det er de Kommuner, som har Tilbøjelighed til at benytte Situationen ikke til, som Forudsætningen maatte være, at nedsætte Skatten, men til i den øjeblikkelige Situation at styrke Kassebeholdningen. (Afbrydelse af *Christmas Møller*). Ti nu stille et Øjeblik, De kan da godt tie stille en Gang imellem; jeg vil gerne — og helst meget venskabeligt — sige til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, at der er hverken for det ærede Medlem eller nogen af os andre vundet noget ved den Form, under hvilken det ærede Medlem deltager i Diskussionen her i Salen. Lige-gyldigt hvem der taler, og hvad der tales om, benytter det ærede Medlem Lejligheden til ved sine Bemærkninger at gribe ind i

Talen, udfolder en saadan Aktivitet, at jeg maa bede det ærede Medlem engang tænke paa, hvor langt vi, hvis vi alle bar os ad paa samme Maade, var fra en polsk Rigsdag. Dette Forhold med Kommunerne, som den Artikel, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller citerede fra „Middelfart Venstreblad“, har henledt Opmærksomheden paa, har aldeles ikke noget med en Kritik af Udligningsforslaget at gøre. Naar den samlede Skattereform kommer, vil samtidig komme vort Svar paa, hvorledes vi finder det rimeligt og forsvarligt at fordele Skattebyrden her i Landet mellem direkte Skatter, Skat paa Ejendom og Forbrugsbeskatning.

Saa klager man over og taler om, at Skatterne er store. Det skal jeg aldeles ikke modsige; men det maa Skatterne nødvendigvis blive, naar Staten paatager sig og alle med Voldsomhed kræver, at Staten skal paatage sig Opgaver af den Karakter og i det Omfang, som vore Drøftelser her Dag for Dag er Udtryk for. De Partier, der betegner de Hjælpeforanstaltninger, Regeringen har gennemført, som virkningsløse Lapperier, søger at gøre dem til intet og samtidig rejser Krav om helt andre, meget videregaaende og derfor naturligvis ogsaa langt dyrere Foranstaltninger, skulde dog tænke paa, at de ikke derigennem erhverver sig nogen særlig Ret til at tale om Skattebyrdens Tryk. Typisk i den Henseende var den Tale, det ærede Medlem Hr. Brorsen i Dag holdt. Da det ærede Medlem Hr. Brorsen beskæftigede sig med de økonomiske Forhold, herunder Skattepolitikken, gik der gennem det ærede Medlems Tale og fik Udtryk gennem de Ord, han brugte, en dyb Bekymring, idet han sagde til os: Tænk nu paa, at det gaar ikke an at blive ved med at udskrive Skatter! Men da det ærede Medlem kom til det Afsnit af sin Tale, der drejede sig om, hvad der kunde gennemføres med økonomisk Hjælp fra Staten til Lettelse af Vanskelighederne for en Del af Befolkningen, sagde det ærede Medlem: Der maa paa en eller anden Maade noget mere til! Ja, men de to Ting lader sig ikke uden videre skille ad; følger man det sidste Raad, lytter til den sidste Anvisning, maa naturnødvendigt forøget Skat blive Følgen heraf. Det tror jeg der var rimelig Grund for alle her i Rigsdagen til at tænke paa. Vi stemte her i Tinget i Gaar om en Paastand paa Overgang til næste Sag paa Dagsordenen, der var fremsat af Det frie Folkeparti, og som opfordrede os til at give Udtryk for, at vi var villige til omgaaende eller uopholdeligt — jeg husker ikke, hvilket af disse Ud-